

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1968/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2007–2010) jest nieważne.
- 2) Skutki rozporządzenia nr 1968/2006 zostają utrzymane do czasu wejścia w życie w rozsądnym terminie nowego rozporządzenia przyjętego w oparciu o właściwą podstawę prawną.
- 3) Stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1968/2006 nie ma wpływu na ważność płatności dokonanych ani zobowiązań podjętych na podstawie tego rozporządzenia.
- 4) Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej ponoszą własne koszty.
- 5) Irlandia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 września 2009 r. — Papierfabrik August Koehler AG, Bolloré SA, Distribuidora Vizcaína de Papeles SL przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawy połączone C-322/07 P, C-327/07 P i C-338/07 P) (¹)

(Odwołania — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek papieru samokopiującego — Brak spójności między pismem w sprawie przedstawienia zarzutów i sporną decyzją — Naruszenie prawa do obrony — Konsekwencje — Przeinaczenie dowodów — Udział w naruszeniu — Czas trwania naruszenia — Rozporządzenie nr 17 — Artykuł 15 ust. 2 — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien — Zasada równego traktowania — Zasada proporcjonalności — Obowiązek uzasadnienia — Rozsądny czas trwania postępowania przed Sądem)

(2009/C 256/04)

Języki postępowania: niemiecki, francuski i hiszpański

Strony

Wnoszący odwołania: Papierfabrik August Koehler AG (przedstawiciele: I. Brinker i S. Hirsbrunner, Rechtsanwältin, J. Schwarze, Universitätsprofessor) Bolloré SA (przedstawiciele: C. Momège i P. Gassenbach, adwokaci), Distribuidora Vizcaína de Papeles SL (przedstawiciele: E. Pérez Medrano i M. T. Díaz Utrilla, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Mölls i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy, H.-J. Freund, Rechtsanwalt, N. Coutrelis, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawach połączonych T-109/02,

T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 i T-136/02 Bolloré i in. przeciwko Komisji — Kartel dotyczący ustalania cen w sektorze papieru samokopiującego — Naruszenie prawa do obrony w zakresie dowodów na udział wnoszącej odwołanie w naruszeniu przed październikiem 1993 r. (wadliwe, niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne dowody) — Naruszenie zasad równego traktowania i proporcjonalności, jeśli chodzi o ustalenie kwoty grzywiny (wnosząca odwołanie jest małym przedsiębiorstwem rodzinnym, które nie ma dostępu do rynku kapitałowego)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawach połączonych T-109/02, T-118/02, T-122/02, T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 i T-136/02 Bolloré i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w jakim dotyczy on Bolloré SA.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2004/337/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/36.212 — Papier samokopiujący) w zakresie, w jakim dotyczy ona Bolloré SA.
- 3) Odwołania wniesione przez Papierfabrik August Koehler AG i Distribuidora Vizcaína de Papeles SL zostają oddalone.
- 4) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego w sprawie C-327/07 P.
- 5) Papierfabrik August Koehler AG i Distribuidora Vizcaína de Papeles SL zostają obciążone kosztami postępowania odpowiednio w sprawach C-322/07 P i C-338/07 P.

(¹) Dz.U. C 223 z 22.9.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 3 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage — Niderlandy) — AHP Manufacturing BV przeciwko Bureau voor de Industriële Eigendom

(Sprawa C-482/07) (¹)

(Prawo patentowe — Leki gotowe — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 i (WE) nr 1610/96 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Warunki wydania świadectw dwóm lub więcej uprawnionym z patentu podstawowego na ten sam produkt — Wyjaśnienia dotyczące istnienia wniosków będących w trakcie rozpatrywania)

(2009/C 256/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AHP Manufacturing BV

Strona pozwana: Bureau voor de Industriële Eigendom

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank te 's-Gravenhage — Wykładnia art. 3 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 i 2, art. 9 i 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 182, s. 1) oraz motywu siedemnastego i art. 3 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczące stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin (Dz.U. L 198, s. 30) — Wydanie świadectwa posiadaczowi patentu podstawowego dla produktu, który w dniu złożenia wniosku o wydanie świadectwa był już przedmiotem przynajmniej jednego świadectwa wydanego przynajmniej jednemu posiadaczowi innego lub innych patentów podstawowych.

Sentencja

Artykuł 3 lit. c) rozporządzenia (EWG) Rady nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych w związku z art. 3 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wydaniu dodatkowego świadectwa ochronnego uprawnionemu z patentu podstawowego na produkt, dla którego zostało już, w momencie złożenia wniosku o wydanie tego świadectwa, wydane jedno lub więcej świadectw jednemu lub więcej uprawnionym z jednego lub więcej patentów podstawowych.

(¹) Dz.U. C 8 12.1.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 września 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Lahr — Niemcy) — Pia Messner przeciwko Firma Stefan Krüger

(Sprawa C-489/07) (¹)

(Dyrektywa 97/7/WE — Ochrona konsumentów — Umowy zawierane na odległość — Wykonanie prawa do odstąpienia przez konsumenta — Odszkodowanie za używanie wypłacane sprzedawcy)

(2009/C 256/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Lahr

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pia Messner

Strona pozwana: Firma Stefan Krüger

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Lahr — Wykładnia art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (Dz. U. L 144, s. 19) — Skorzystanie przez konsumenta z prawa do odstąpienia — Odszkodowanie za używanie wypłacane sprzedawcy

Sentencja

Wykładni postanowień art. 6 ust. 1 zdanie drugie i ust. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość należy dokonywać w ten sposób, że stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu generalną możliwość żądania przez sprzedawcę od konsumenta odszkodowania za używanie rzeczy zakupionej w drodze umowy zawartej na odległość w przypadku, gdy ten ostatni skorzystał ze swego prawa do odstąpienia w terminie.

Jednakże te same postanowienia nie stoją na przeszkodzie temu, by konsument był zobowiązany do zapłaty odszkodowania za używanie rzeczy w przypadku, gdy korzystał z rzeczy w sposób niezgodny z zasadami prawa cywilnego, takimi jak dobra wiara czy bezpodstawne wzbogacenie, pod warunkiem że nie narusza to celu tej dyrektywy, a w szczególności funkcjonalności i skuteczności prawa do odstąpienia, czego ustalenie jest zadaniem sądu krajowego.

(¹) Dz. U. C 22 z 26.1.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 września 2009 r. — Aceites del Sur-Coosur, dawniej Aceites del Sur przeciwko Koipe Corporación SL i Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-498/07 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Graficzny znak towarowy „La Española” — Ogólna ocena prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Element decydujący)

(2009/C 256/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Aceites del Sur-Coosur, dawniej Aceites del Sur (przedstawiciele: J.-M. Otero Lastres i R. Jimenez Diaz, abogados)

Druga strona postępowania: Koipe Corporación SL (przedstawiciel: M. Fernández de Béthencourt, abogado), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik)